

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Ἐγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἀπ. 1,10)

Περίοδος Δ' - Ἔτος Λ' Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 1796	Νέο πολ. ἔτος - Μεσονύκτιο Πρωτοχρονιάς Τρίτη 1 Ἰανουαρίου 2013	Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος Αὐγουστίνος Ν. Καντιώτης
---	--	---

Δὲν εἴμαστε μόνοι

«Καὶ εἶπεν Ἐλισαίε· Μὴ φοβοῦ, ὅτι πλείους οἱ μεθ' ἡμῶν ὑπὲρ τοὺς μετ' αὐτῶν» (Δ' Βασ. 6,16)

Αν ὑπάρχη, ἀγαπητοί μου, ἓνα βιβλίο πού μπορεῖ νὰ μᾶς δώσει φωτεινὴ - ἱκανοποιητικὴ ἀπάντησι στὰ μεγάλα ἐρωτήματα τῆς ζωῆς μας, νὰ σφουγγίση τὰ δάκρυά μας, νὰ γαληνέψη τὴν ψυχὴ μας, νὰ διώξη τοὺς μύριους φόβους τῆς ἀνησυχίας μας, καὶ νὰ ρίξη φωτοβολίδες στὰ βαθύτερα σκοτάδια μας, αὐτὸ εἶνε ἡ **ἀγία Γραφή**. Εὐτυχισμένοι ὅσοι μελετοῦν τὸ οὐράνιο αὐτὸ βιβλίο, ὅσοι παρ' ὄλες τὶς ἀσχολίες τους διαθέτουν κάθε μέρα ἓνα τέταρτο τῆς ὥρας γιὰ ν' ἀνοίγουν τὴν πηγὴ αὐτῆ, νὰ πίνουν καὶ νὰ δροσίζονται ἀπὸ τὰ καθαρὰ καὶ κρυστάλλινα νερὰ τοῦ ἀστειρευτοῦ τούτου ποταμοῦ τῆς Ἀληθείας. Καὶ ἔνας ἀκόμη στίχος τῆς ἀγίας Γραφῆς, ὅταν κανεῖς τὸν μελετήση μὲ βαθειὰ πίστι, φτάνει γιὰ ν' ἀνάψη μέσα του ἓνα ἥλιο πού θὰ τὸν φωτίζη καὶ θὰ τὸν θερμαίνῃ σ' ὀλόκληρη τὴ ζωὴ του. Γι' αὐτὸ ἡ ἀγία Γραφή, καὶ ἰδιαίτερος τὸ Εὐαγγέλιο, θὰ ἔπρεπε νὰ εἶνε ὁ ἀχώριστος σύντροφος, τὸ καθημερινὸ ἀνάγνωσμα τῶν Ἑλλήνων. Δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ λείπη ἀπὸ κανένα ἑλληνικὸ σπίτι. Αὐτὸ καὶ μόνο τὸ βιβλίο, ἂν τὸ πιστέψουμε, ἂν τὸ μελετήσουμε καὶ ἂν τὸ ἐφαρμόσουμε ὅλοι μας ἀνεξαιρέτως, θὰ σώσῃ τὴν Ἑλλάδα, θὰ τὴ μεταβάλλῃ σὲ παράδεισο τοῦ Θεοῦ!

Τὴν ἀγία Γραφή λοιπὸν θ' ἀνοίξουμε σήμερα καὶ ἀπὸ κεῖ θὰ πάρουμε ἓνα ἱστορικὸ περιστατικὸ πού τόσο νομίζω ἀνταποκρίνεται καὶ στὴ σημερινὴ κατάστασι τοῦ τόπου μας. Βρίσκεται στὴν Παλαιὰ Διαθήκη, στὸ βιβλίο Δ' Βασιλειῶν, στὸ κεφάλαιο στ' (= 6), καὶ στοὺς στίχους 9-18.

800 περίπου χρόνια πρὸ Χριστοῦ ζοῦσε στὴν Παλαιστίνη μία ἐξαιρετικὴ φυσιογνωμία, ὁ Ἐλισαῖος, μαθητῆς τοῦ προφήτη Ἡλία, προφήτης καὶ αὐτός. Ἔζησε σὲ περίοδο ἀνωμα-

λίας, σὲ ἐποχὴ πού βάρβαρα ἔθνη ἔκαναν ἐπιδρομὴ κατὰ τῆς πατρίδας του. Μποροῦσε νὰ μείνῃ ἀδιάφορος, ν' ἀφήσῃ τὸ λαὸ του νὰ ὑποδουλωθῇ καὶ τὸ ἔδαφος τῆς πατρίδας του νὰ καταπατηθῇ; Στὰ στήθη τοῦ προφήτου ἔπαλλε γνήσιο πατριωτικὸ συναίσθημα, καὶ γι' αὐτὸ πῆρε ἐνεργὸ μέρος στὸν ἀγῶνα τοῦ ἔθνους ν' ἀποκρούσῃ τοὺς ἐπιδρομεῖς. Μὲ τὶς ὁμιλίες του ἐμψύχωνε τὸ λαὸ· τοὺς ἔδειχνε, ὅτι παραπάνω ἀπὸ τὴν ὑλικὴ βία τῶν ἐχθρῶν εἶνε ἡ ἀόρατη δύναμι τοῦ Θεοῦ, πού τιμωρεῖ τοὺς ἀσεβεῖς καὶ ὑπερήφανους ἐπιδρομεῖς. Μὲ προφητικὸ μάλιστα χάρισμα πού εἶχε, πολλές φορές ματαίωνε τὰ κατακτητικὰ σχέδια τοῦ βασιλιᾶ τῆς Συρίας· ἄρπαζε μέσα ἀπὸ τὴ σκέψι τοῦ βασιλιᾶ αὐτοῦ κάθε στρατηγικὸ σχέδιο, εἰδοποιοῦσε ἐγκαίρως τὸ λαὸ του ὅτι πρόκειται νὰ δεχθοῦν εἰσβολή, καὶ ὁ λαὸς ἔτοιμος - πανέτοιμος ἀγρυπνοῦσε, ἀγωνιζόταν καὶ ἔδιωχνε μακριὰ ἀπὸ τὰ σύνορα τοὺς ἐχθρούς.

Ὁ βασιλιᾶς τῆς Συρίας πληροφορήθηκε τὴν τεραστία δύναμι μὲ τὴν ὁποία ὤπλιζε τὸ λαὸ του ὁ Ἐλισαῖος, καὶ ἀποφάσισε νὰ τὸν ἐξοντώσῃ. Ἔμαθε, ὅτι ὁ προφήτης μένει στὴν πόλι Δωθαίμ. Ἔστειλε λοιπὸν τὰ στρατεύματά του καὶ τὴν πολιορκήσαν τὴ νύχτα.

Ἡ φρουρὰ πού φύλαγε τὴν ἐπαρχιακὴ αὐτὴ πόλι ἦταν πολὺ μικρὴ. Ὄταν τὸ πρωὶ ὁ ὑπηρέτης τοῦ Ἐλισαίου ξύπνησε καὶ εἶδε τὴν πόλι νὰ πολιορκηθῆται τόσο ἀπειλητικά, τρέχει φοβισμένος καὶ εἰδοποιεῖ τὸν προφήτη·

—Ἡ κατάστασί μας εἶνε δύσκολη. Ἦρθαν οἱ ἐχθροί, εἴμαστε κυκλωμένοι ἀπὸ παντοῦ, τὰ ἐχθρικά στρατεύματα ἔχουν πιάσει τὰ γύρω ὑψώματα, τὰ ἄλογα καὶ οἱ πολεμικὲς ἄμαξες εἶνε ἀμέτρητες, κ' ἐμεῖς ἐλάχιστοι. Τί θὰ κάνομε, κύριέ μου; πῶς θὰ μπορέσουμε ν' ἀντισταθοῦμε ἀπέναντί τους;

Στην άγωνία του ύπηρέτη του ό Έλισαϊός άπαντᾶ·

—Μή φοβάσαι· γιατί **αὐτοὶ ποὺ εἶνε μαζί μας εἶνε περισσότεροὶ** ἀπὸ ἐκείνους ποὺ εἶνε μαζί τους.

Περισσότεροι; Μά πῶς περισσότεροι; Ὁ ύπηρέτης δὲν μπορεῖ νὰ τὸ καταλάβῃ. Μετράει καὶ βλέπει μία τρομακτικὴ δυσαναλογία δυνάμεων. Ὅσοι ἦταν μὲ τὸν Έλισαῖο ἦταν ἐλάχιστοι· οἱ ἐχθροί, σὰν ἀκρίδες ἀναρίθμητοι, εἶχαν πλημμυρίσει τὰ μέρη γύρω ἀπὸ τὴν πόλι καὶ εἶχαν δημιουργήσει γιὰ τὸν Έλισαῖο καὶ τὴ μικρὴ φρουρὰ κλοιό, ἀπ' τὸν ὁποῖο δὲν θὰ μπορούσαν νὰ διαφύγουν. Καὶ ὅμως ὁ προφήτης ἐπιμένει, καὶ γιὰ νὰ πείσῃ τὸν ύπηρέτη του προσεύχεται·

—Κύριε, ἄνοιξε παρακαλῶ τὰ μάτια τοῦ μαθητοῦ μου καὶ ἄς δῆ.

Τὰ μάτια του; Μά ὁ ύπηρέτης δὲν ἦταν τυφλός· ἔβλεπε καθαρὰ.

Ναί, ἔβλεπε. Ἄλλ' ἐκτὸς ἀπὸ τὰ μάτια μὲ τὰ ὁποῖα βλέπουμε τὰ ὑλικά ἀντικείμενα, ὑπάρχουν καὶ ἄλλα μάτια, ἐσωτερικά, μάτια τῆς ψυχῆς. Τέτοια μάτια ἔχουν λίγοι καὶ ἐκλεκτοί, καὶ μ' αὐτὰ βλέπουν, πέρα ἀπὸ τὰ ὁρατά, τὰ ὑπερκόσμια καὶ τὰ οὐράνια πράγματα, βλέπουν τὰ ἀόρατα ποὺ δὲν μπορούν νὰ δοῦν οἱ ὑλισταὶ καὶ ἄθεοι. Τέτοια μάτια ζητάει ὁ Έλισαῖος νὰ δώσῃ ὁ Θεὸς στὸν ύπηρέτη του.

Καὶ ὁ Θεὸς ἀκούει τὴν προσευχὴ τοῦ προφήτου του καὶ ὁ ύπηρέτης βλέπει. Βλέπει τώρα ὅ,τι προηγουμένως δὲν μπορούσε νὰ δῆ. Βλέπει, ὅτι γύρω ἀπὸ τὸν Έλισαῖο βρίσκεται στρατὸς πολὺς, ἄλογα καὶ ἀμάξια πύρινα, ἔτοιμα νὰ ὑπερασπιστοῦν τὴν πόλι. Ἦταν τάγματα καὶ ταξιαρχίες οὐρανίων δυνάμεων ποὺ τύφλωσαν τοὺς ἐχθρούς τῆς Δωθαίμ.

Νά γιατί ὁ Έλισαῖος ἔλεγε, ὅτι Αὐτοὶ ποὺ εἶνε μαζί μας εἶνε περισσότεροὶ ἀπὸ ἐκείνους ποὺ εἶνε μὲ τοὺς ἐχθρούς μας.

* * *

Τί μᾶς διδάσκει, ἀδελφοί μου, τὸ παράδειγμα αὐτὸ τῆς ἀγίας Γραφῆς; Ὅτι ὁ ἄνθρωπος ποὺ πιστεύει στὸ Θεὸ καὶ ἀγωνίζεται γιὰ μία ἱερὴ ὑπόθεσι, ὅπως εἶνε ἡ ὑπεράσπισι τῆς ἐλευθερίας τῆς πατρίδας του, αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος σὲ ὁποιαδήποτε δύσκολη θέσι κι ἂν βρεθῆ καὶ ὅσοδήποτε πλήθος ἐχθρῶν κι ἂν πρόκειται ν' ἀντιμετωπίσῃ, **δὲν πρέπει νὰ ἀελοπίζεται**, γιατί δὲν εἶνε μόνος καὶ ἐγκατελειμμένος.

Μεγάλος σύμμαχός του εἶνε ὁ Θεός. Ἄς μὴ τὸν βλέπουν οἱ ἄθεοι. Ἄς τὸν βρίζουν, ἄς τὸν περιφρονοῦν, ἄς ζητοῦν νὰ ἐξαλείψουν

τὸ ἅγιο ὄνομά του. Ὁ Θεὸς ζῆ καὶ βασιλεύει εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀγαπάει τὸν δίκαιο. Μισεῖ τὴ βία καὶ τὴν τυραννία. Καὶ σὲ μιὰ στιγμὴ ποὺ ὁ ἄδικος καὶ ἐγκληματίας φαίνεται ἔτοιμος νὰ θριαμβεύσῃ, ἔρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ, ρίχνει τοὺς κερανοὺς τῆς, τιμωρεῖ τοὺς τυράννους καὶ ἐλευθερώνει τοὺς δικαίους ἀπὸ κάθε κακό, γιὰ νὰ μπορῆ κάθε πιστὸς νὰ τοῦ λήῃ μὲ εὐγνωμοσύνη· «*Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλῳ συνεπιτιθεμένων μοι. Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ ἐπάταξες πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἀμαρτωλῶν συνετρίψας*», δηλαδή· Δὲν θὰ νιώσω φόβο ἀπὸ τὰ πλήθη τῶν ἀνθρώπων ποὺ γύρω - γύρω μοῦ ἐπιτίθενται ὅλοι μαζί. Σῆκω καὶ σῶσε με, Κύριε καὶ Θεέ μου, γιατί ἐσύ χτύπησες ὅλους ὄσους μὲ ἐχθρεύονται χωρὶς λόγο, ἔσπασες τὰ δόντια ἀμαρτωλῶν (Ψαλμ. 3,7-8).

Αὐτὴ τὴν κραταιὰ προστασία τοῦ Θεοῦ ὑπὲρ τῶν ἀδικουμένων βλέπουμε χειροπιαστὴ καὶ στὴν ἱστορία τοῦ μαρτυρικοῦ μας γένους. Ἦρθαν δραματικὲς στιγμὲς ποὺ βάρβαρα ἔθνη ἀπὸ βορρᾶ καὶ νότο, ἀνατολὴ καὶ δύσι, σὰν ἀγέλες ἀγρίων θηρίων ἔπесαν κατὰ τῆς πατρίδος μας γιὰ νὰ τὴν ὑποδουλώσουν. Ἐκεῖνοι ἦταν πολλοὶ κ' ἐμεῖς φαινόμεσταν λίγοι, ἐκεῖνοι ἦταν δυνατοὶ κ' ἐμεῖς φαινόμεσταν ἀδύνατοι, ἐκεῖνοι ἦταν πανίσχυρες αὐτοκρατορίες κ' ἐμεῖς φαινόμεσταν σὰν ἕνα ἀπὸ τὰ ἀσθενέστερα κρατίδια. Κι ὅμως ὁ Θεὸς δὲν μᾶς ἐγκατέλειψε. Μᾶς προστάτευσε πολυειδῶς καὶ «*πολυτρόπως*» (πρβλ. Ἐβρ. 1,1), συνέτριψε τοὺς ἐχθρούς μας. Καὶ ἡ Ἐλλάς ζῆ, καὶ θὰ ζήσῃ.

Ἐνα μόνον πρέπει νὰ προσέξουμε. Νὰ γίνουμε ὅλοι οἱ Ἕλληνες **ἄνθρωποι τοῦ Θεοῦ, πραγματικοὶ Χριστιανοί.** νὰ ξερριζώσουμε ἀπὸ τὸν τόπο μας τὴ βλασφημία, τὴν ψευδομαρτυρία, τὴν πορνεία, τὴ μοιχεία, τὴν ἀδικία. Νὰ ἐκτελοῦμε πιστὰ τὶς ἐντολὲς τοῦ εὐαγγελίου, καὶ τότε καμμία δύναμις δὲ θὰ μπορέσῃ νὰ βλάψῃ τὴν πατρίδα μας. Θὰ ἔχουμε ἕκατὸ τοῖς ἕκατὸ ἐξασφαλισμένη τὴν συμμαχία τοῦ Θεοῦ. Τὰ σύνορά μας θὰ γίνουν ἠλεκτροφόρο σύρμα ποὺ ὁποῖος τὸ ἀγγίζει θὰ γίνεταὶ κάρβουνο. Τάγματα καὶ ταξιαρχίες ἀγγέλων καὶ ἀρχαγγέλων θὰ φρουροῦν τὴ χώρα μας. Καὶ ὅσοι —εἴτε ἐσωτερικοὶ εἴτε ἐξωτερικοὶ ἐχθροὶ λέγονται— πολεμοῦν τὴν Ἑλλάδα, πολὺ σύντομα θ' ἀντιληφθοῦν πόσο σκληρὸ εἶνε «*νὰ λακτίζουν πρὸς κέντρα*» (βλ. Πράξ. 26,14).

(†) **ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος**